

вогу: Въ тъмнина-та дявола ма припъна, качунахъ са изъ стълбата, и толкозъ злѣ, щото и до сега са чуда какъ оживѣхъ. *ib.* 1875 р. 158. — са, споткнусь, тыкаюсь: Тогази ся прострѣхъ прѣзъ него да земъ ножъ и, додѣто го държѣхъ въ рѣка си, неизѣйно ся прѣпнанахъ и падамъ върху него. *X. I.*, 164. Въ пладне ся прѣпъвамъ като въ нощъ. *Библия.* 630.

Прѣрастѣ *и. св.* переросту: Ова повесмо дѣловѣсмо Израсло е и прерасло Отъ сто греници едно зрино. *Люб.* 32.

Прѣрѣжж *и. св.* перерѣжу: А присажданье става, кога ся развижтъ, додѣ нѣ сѫ юще цвѣтили, кѣту прирѣжжть равно съ тригонъ или косеръ стъбло овощы, кої щѣтъ присажда. *Пк.* 63. Извади влашко ноженце, Богдану ючкуръ преряза. *M.* 161. Айшината коса съ калъчъ прерѣзана, — въ кутия турена. *Kn.* 188.

Прерѣпнамъ *и. св.* перепрыгну: Заигра се Марко Кралевике Току зорле кули прирѣпнало. Заигра се жълта базиргяна, За дѣвет е място прерѣпнало. *Пс.* 21—22. Я прериша преко плото: мома сине у градина. *Пс.* 11—12, 176.

Прѣрѣвих *и. св.* Прѣрѣвамъ *и. дл.* перерою, перерываю: Азъ прерѣвихъ сичкитѣ си дрѣхи и не можахъ да памѣра памѣчните чорапи. — Отка е порасло земната преровило. *Пс.* 14, 319. И той бы прѣровилъ сички-атъ градъ за да и памѣри. *P.* 96.

Прѣродих *са* *и. св.* возвр. Прѣрѣждамъ *са* *и. дл.* перерожусь, перерождаюсь: Токо што сѫ облѣклѣ ония пилета, и преродихъ се. *Tb.* 40. Бѣлгария трѣбва отъ ново да са природи въ младий поясъ, кой-то сега са напоява съ истински знания и почтенность. *Л. Д.* 76 р. 135.

Прерѣчувамъ *и. дл.* (син. нар҃чувамъ), наказываю, приказываю: Ке ми нар҃чува, ке ми прерѣччува: Дека да и видишъ тая вражка керка Отъ путь да сѣ тѣргипишъ, место да и чипешъ. *M.* 378.

Прѣсадих *и. св.* Прѣсадявамъ Прѣсаждамъ *и. дл.* пересажу, пересаживаю (*о растеніи*).

Прѣсветъ *пр.* пресвятой: Прѣсвета Богородица пресвятая Богородица.

Прѣгрѣх *и. св.* перегрѣю: Глава-та на дѣте-то нека бѫде вся-кога гола. Тя и отъ само-себе е прѣгрѣяна, та трѣбва да ся пази отъ горящо а не отъ студено. *Л. Д.* 1869 р. 102.

Прѣсѣгих *са* *и. св.* Прѣсѣгамъ *са* *и. дл.* протяну, —агиваю руку за чѣмъ либо; нагнусь, нагибаюсь: Сѣ вакачи на чардак-отъ Сѣ пресегна на поллица, Ми си зеде фидишъ чешель, Да си чешлять 'уба' коса. *M.* 367. Като ся прѣсѣгахъ отъ тамъ дѣто бѣхъ стжниль,